

Eläkkeellä oleva peruskoulun opettaja muistelee

Kävin MBD-yhdistyksen (nyk. ADHD-liitto ry) järjestämässä informaatiotilaisuuksissa usein vuosina 1993-1995. Niihin aikoihin löysin myös tieni Kallion kirjaston lukinurkkaan **Sisko Savolaisen** puheille. Muistan kehottaneeni yhden oppilaani vanhempia hakeutumaan sinne poikansa kanssa, kun omalla koulullamme ei juuri silloin ollut tarvittavia erityisopettajan palveluja. Tällä pojalla oli lukihäiriö, mikä hidastutti hänen koulunkäyntiään kovasti. Hän oli käynyt ensimmäisen luokan kahteen kertaan ennen siirtymistään meidän kouluumme. Poika opiskeli vähin äänin eikä tehnyt koskaan numeroa itsestään. Ehkä kahdeksannen luokan loppupuolella tein koko luokalle valtakunnallisen testin, jossa piti mm. lukea tekstiä ääneen. Tämä poika luki sujuvasti väärin arvailemalla sanoja, mutta kun hän kuuli lukemansa, hän huomasi virheensä ja palasi lauseiden alkuun toistuvasti lukien sitten oikein. En ollut koskaan kuullut sellaista lukemista enkä tiennyt, että lukeminen voisi olla niin haastavaa peruskoulun loppusuoralla. Poika sai varmaan kaiken mahdollisen tuen lukivaikeuteensa koulussa. Vanhemmat osasivat myös auttaa ja kannustaa häntä, ja hän on pärjännyt hyvin myöhemmissä opinnoissa ja työelämässä. Tapaan häntä ja hänen perhettään silloin tällöin eri tilanteissa. Heillä menee hyvin.

Kevätlukukaudella vuonna 2000 kävin HERO:ssa kurssin Opettamalla opettajakin oppii. Halusin neuvoja ruotsin opiskeluun niille, joilla on oppimisvaikeuksia. Ja miten opettaa hyvin eritasoisia oppijoita samassa ryhmässä? Kaipasin erityisesti käytännön vinkkejä opettamiseen. No niitä sitten tulikin uusilla kursseilla ja luennoilla, joille osallistuin vuosien varrella. Esimerkiksi **Kari Moilasen** pitämät kurssit olivat hyödyllisiä ja inspiroivia.

Ruotsia opettaessani törmäsin silloin tällöin siihen, että oppilas oli selviytynyt yläluokille ilman oikeaa diagnoosia lukivaikeudesta. Näissä tapauksissa vanhemmat eivät uskoneet, että heidän lapsellaan voisi olla "mitään vialla", ja he olivat kieltäneet testaamasta häntä. Kuitenkin lukivaikeus tuli esille ensimmäisestä sanakokeesta. Eräskin tyttö sai apua lukivaikeuteensa vasta lukiossa. Myöhemmin tapasin hänen äitinsä eräässä tapahtumassa, jossa hän kertoi avoimesti tyttärensä lukihäiriöstä ja oli ylpeä tämän menestymisestä toisen asteen opinnoissa.

Tietysti osallistuin Helsingin kaupungin järjestämiin kieltenopettajien koulutuksiin, mutta myös HERO:n rooli oli itselleni hyvin merkittävä erilaisten oppijoiden ymmärtämisessä ja auttamisessa. Kiitos kaikille, jotka ovat omalla uurastamisellaan tehneet vuosien varrella HERO:n toiminnan mahdolliseksi! Kiitos HERO:n valistustyöstä erilaisten oppijoiden hyväksi! Se on kantanut hyvää hedelmää.

Nimimerkki Eläkkeellä oleva peruskoulun opettaja